

- મૂળ લાંછન દનકે ઇવિ,
ચક્રી પંચમ મુખકંઠ ૨.
- સમુદ્રવિજય કુળ ચંદ્રમા,
શિવા માત મહાર;
દયામવરણ નેત્રિ પ્રભુ,
મુખ લાંછન મુખકાર ૩.
- નામ લાંછન નીલે વરણ,
અન્યસેન વામા ભત;
ત્રેવીસમા શ્રી પાસણ,
સદુ નગમાં વિખ્યાત ૪.
- સોવન કાંતિ વીર વિભુ,
સિદ્ધ લાંછન ચિતરાજ;
ત્રિશક્તિ સિદ્ધાન્ત તનય,
ચાસનના ચિસ્તાજ ૫.

જીવનં પાર પમાટે, સંચાર સુમુદથી
 તારે, જગતના આધાર, કૃપા જીવતાર,
 મદિમા નિધાન, સદ્ગુણોકરી ગિરાજ-
 માન, સંસારના સર્વ જીવના હિતકારક,
 સમસ્ત જીવના જંધુ, કરૂણાના સમુદ્ર,
 હે જગત ઉદ્ધારક દેવ ! મારો આત્મા
 અજ્ઞાનને વશે દુઃખીયો, જન્મ જવા મરણ
 આધિ વ્યાધિથી પીડાય છે. ચારણી લાખ
 જીવાયોનિમાં પરિજ્ઞમણ કરતાં અનંતો
 કાળ થયો, અનંતા નામ ધર્મા, અનંતા
 દેહ ધર્મને મુક્યા, માહરો આત્મા
 અસંખ્યાત પ્રદેશે અનંત અનંતી કર્મની
 વર્ગલુએ વિગ્રાણી. સિદ્ધનો સાધર્મી,
 સિદ્ધનો જરોગરીઓ, કર્મને પણ પડ્યો.
 હવે નિમિત્ત કારણ રૂપ તું મન્યો

પુદ્ગલ તો રૂપી છે, મારો આત્મા તો અરૂપી છે. નિર્મલાનંદ, ન્યૈતિસ્વરૂપ, ન્યૈતિમાં રહેવાવાલો, મોક્ષનો કારણ, મોક્ષનો હેતુ, મારો આત્મા છે. આપ મોક્ષ માર્ગના સાર્થવાહ છે, આપને હું નિરંતર ધ્યાનું છું. માફશો આત્મા આપરણ્યી હંઠાએલો છે તે આપરણ્યો આપના આધારથી ટકશે, જગતને વિષે મારે બીજો આધાર નથી. આ કાળમાં તો તમારી પ્રતિમા અને આજમનો આધાર છે. આપ મહા ઉપમારી, અયોગી, અલોગી, અછેદી, અલેશી, સર્વ દુષણ રહિત છે. આપના ચરણ કમલમાં મારી અનંત અનંતીવાર વંદના હોજો.

૪. ત્યારે તું શું કરીશ ?

બુદ્ધિમાન માનવ !

ત્યારે શરીર રોગોથી ઘેરાઈ જશે,
બહાલાઓના અનેક પ્રકારના ઉપાયો
અકળ થશે, વૈદ્ય ડોક્ટરો પોતાના છેલ્લા
ઉપાયો અજમાવી હાથ ખંજોરશે, સો
ફનેહીઓ ગમગીન જાનશે, ઉવટની ધમ્મીઓ
ગણાતી હશે, ત્યારે તું શું કરીશ ?

શ્વાસ પુંટાતો હશે, નાડોના ધગકારા
જુદા હશે, કોઈ અનેરા બધુકારા વાગતા
હશે, દશે દિશામાં નાખી નજર નહિ
પડેંએ, રક્ષણ કરનાર કોઈ દેખાશે નહિ
ત્યારે તું શું કરીશ ?

પાપના પોટલા બાંધી પેદા કરેલ

દયો, ઉપરસ અને રમણી છાતી ભરાઈ
 ગઈ દયો, હાથ પગની ચક્તિ નરમ
 પડ્યો, કમર જાડી ગઈ દયો, હાડકીના
 ટેકા વિના ચાલવું ભારે થઈ પડ્યો; સદુ
 હાડ હાડ કર્યો, સર્વથા પરવશ બની
 જવાયો ઇવન અકાફ લાગ્યો. સ્વભાવ
 ચીડીયો બની જાયો, એક પણ ધારણા
 સફળ નહિ કરી સગાવ, દુઃખમાંથી છુટવા
 મોતની ઈચ્છા રાખવાના પ્રસંગો આવ્યો,
 ત્યારે તું શું કરીશ ?
 વિચારક પ્રાણી !

આવું બધું બનતું દુનિયામાં રોજ
 નજરે લેવાય છે. ભલભલાની પણ આવી
 રિધતિ બનતી વારા લેવામાં આવે છે.
 ભુવાનીના ભેરમાં અને ધનવાનપણાની

વિચાર સંગ્રહ.

જ્યે તે વખતે પસ્તાવાનો પાર નહિ રહે,
 સારી અવસ્થામાં મળેલી શક્તિઓનો
 સદુપયોગ કરી લેવા માટે વિચાર કર,
 સર્વ અવસ્થામાં કામ આવે અને સર્વ
 ક્ષણે નિશ્ચિત જનારે એવું બાતું બરીલે,
 પ્રમાદ નિદ્રામાંથી જાગરણમાં આવી જ,
 પછી ઠોણ પણ અવસ્થા તને સતાવશે
 નહિ, સદા સુખ અને શાંતિ તને ઊડશે
 નહિ, પુરે પુરા આનંદને અનુભવનારો
 બની જઇશ. આત્મતારક ધર્મક્રિયાઓ
 અને તત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ આ બંને
 સાચા આનંદ આપનારા ઉંચામાં ઉંચા
 સાધનો છે. એનો આશરો અહોનિશ લઇ
 કલ્યાણ સાધ. શાંતિ સદાય તને વરશે.

૬. હવે સમજ તો સાડું.

હે ચિદાનંદપત આત્મન! મોઠની
મદિરાથી મસ્ત બનીને મૂર્ખાઈ બરેલા
કામ બહુ કર્યાં. હવે સમજ તો સાડું.

પર વસ્તુ પોતાની માની, પોતાની
અનુપમ વસ્તુ બૂલ્યો, અવગી મહેનત
બહુ કરી, પોતાની ઉધી દયાના કારણે
બહુ દુઃખો સહન કરવા પડ્યા.

હવે સમજ તો સાડું.

-છાદિયેનો શુભામ બન્યો, મનને
મોઠનું સુઠ્યું, બચનો બહાલા કર્યા,
મોજમબહુમાં મ્હાલ્યો, સાચું સુખ
શોધવા સહેજ ઉલમ ન કર્યો, પગલે

૭. તે વખતે તારું કોણુ ?

ભાગ્યવાન માનવ ! અત્યારે ચરીર-
જગ, અધિકારજગ, પરિવારજગ, આદિ
અનેક જગ મજવાથી મદમસ્ત થઈને ફરે
છે. કોઈની શિખામણ સાંભળવા તેયાર
નથી. પરમાત્માનું નામ ગમતું નથી.
સંત પુરુષોની સંગતિ કરતો નથી. જીવ-
નને ઉંધા માર્ગે ચલાવી રહ્યો હોવા
છતાં પોતાને દુઃખિયાર માને છે, પર-
હોકને બૂઝીને આ હોકમાંજ મ્હાણવા
માટે સુર્વ ઉત્તમ આચરી રહ્યો છે.
આત્માના વિચારને લેશ માત્ર દેવામાં
હાવતો નથી. ધર્મની વાતોને નકામી
માનોને, ધર્મની આરાધના કરનારને

૮. નિરંતર વિચારવા લાયક

સુંદર જાવના

૧ ઘડીક પેશા દાઢા, વિલાસના
લાયને, અને કુદુંજ ખરિયાન મધુ
નાથવન યોગથી સમજી આપાને બેના
પ્રત્યે પ્રેમ રાખવા કોવે નથી, કેમ
અને તેમ ધોક કરાવવા કદથી મધુ

૨ જ કાચખાને કોઈ પણ ખર્ચ
આ દુનિયા દેવ કરા ખરૂ વગેરે
આપના મનગરે કામુ દાવુ આપી
કો લેખ નથી એક પત્રક કચેટને
બેરે રહ્યું કાચા જે

૩ આ દુખથી કોઈક મનગર
કોઈક, કલુઃ કાચી અને

અપવિત્ર પદાર્થોથી જનેલું, પવિત્ર પદાર્થોને પણ અપવિત્ર બનાવનારું છે. તેના રાગમાં જ્ઞાન બૂઝી અનેક પાપો કરનારા બહુ બુદ્ધે છે. નાશવંત દેહથી સાચા ધર્મને સાધવો જોજ એનું ખરું કળ છે.

૭ ઈંદ્રિયોની શુભાચી, અતિથય ધનની કામના, ઉંધી માન્યતા, અને અનાચારનું સેવન ઘણા પાપ બંધાવી આત્માને બારે કરીને સંસાર સાગરના તળીયે પહોંચાડી દે છે.

૮ સન્માર્ગ યવલ્લ, સંતસમાગમ, સદાચાર, સુંદર વિચાર, સદ્ગુણીયતા, સંતોષ, નમ્રતા, ઈંદ્રિયક્રમન, પ્રહયર્થ, વિવેક વગેરે શુભો આવતા પાપને અટકાવી આત્માને તારનારા બને છે.

૯. આરાધના.

કરોજ રાત્રે સુતી વખતે નીચે
લખેલી ભાવના ભાવથી.

૧ ગયા ભવોમાં ભેગા કરીને મુકેલા
પાપના સાધનો શરીર, ધન, કુટુંબાદિને
ત્રિવિધે ત્રિવિધે વેસિરાવું છું.

૨ આ રાત્રિમાં ઉઘમાં અમાનક
દેહથી આત્મા છૂટી જાય, તો અત્યારે
જે કંઈ મારું કહેવાય છે, તે શરીર
શ્રીપુત્રાદિ પરિવાર, પૈસા, મકાન, વેપાર,
વસ્ત્ર અને બીજા સાધનો સાથે મારે કંઈ
લેવા દેવા નથી એ બધાની મમતા હું

[૧૦]

પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન નિમોઢ વર્ણન

નૈવેદ્ય કેમ સ્તવન.

સ્તવ કેમ કરવું તે વિશેષ

બીજા છ માસ-ત્રણ બામ્ય સવાસો
માયાનું સ્તવન, શાંતિનાથ પ્રભુનું નિઘ્યય

વ્યવહારનું સ્તવન

ત્રીજું ચોથું વર્ષ.

પ્રથમ છ માસ-પહેલા ચાર કર્મ-

બન્ધ, ગુણસ્થાન-કમારોહ, દોહસો માયાનું
સ્તવન.

બીજા નવ માસ-મોટી સંમહણી
સાડા વલ્લભો માયાનું સ્તવન.

ત્રીજા નવ માસ-દોત્ર સમાસ આઠ-
પિંડી સત્રાય.

એ દે નાની ઉમરના અભ્યાસીને

તેના અભ્યાસ કાળ વખતે આ વસ્તુનું

વિશાળ જ્ઞાન હદાય ન થઈ શકે. પણ

મુખ પાઠ દરમ્યાં આવેલી વસ્તુનો

ઉમર વખત જુદા પરિપક્વ થયેથી

જલ્દી જાણદાથી થાય છે,

રોજ પ્રાર્થના એક અથવા બે

અથવા સ્તવનાદિની એક બે ગાથા નિય-

મિત રીતે યોજનાર ઉપરનો અભ્યાસ

ઉપરના લખેલ વખતમાં બરાબર કરી

તેના માટે રોજ અરપા કરાક

યોજનારો અને રોજ એક દરેક

અને અંગ્રીજી ભાષાનો એમ રોડ

ધાયાદિ તર્ક યાચ, ન્યોતિપ વગેરેના
અભ્યાસમાં ઉત્તરવામાં લાભ છે.

હરેક વસ્તુના અભ્યાસ કાળ વખતે
તેના દુઃક અર્થ કરી લેવા અતિ ઉપ-
યોગી છે. વિશેષ અર્થ તેમ તેમ પોતાની
આમજ વધારે તેમ તેમ પોતાની
જુદાના અનુસારે કરી ચકારે.

સૌ જૈન શાસન ઉપરનો સદા દૃઢ
કરવા માટે આટલો અભ્યાસ અતિ
આવશ્યક છે.

આટલું મુખ પાડ થયા પછી ત્યારે
ત્યારે સંભારવામાં અથવા અન્યને સંભ-
ળાવવામાં આવે છે ત્યારે સ્વપરને જે
આનંદ થાય છે તેનો અનુભવથીજ
સમજાય.

કર્યો. બાહુનાર બાણાવનાર બને અશ્યાસ
કાળે વિરતિમાં હોવા મોઢાંજો ક્રિયા
કરતાં કરતાં જે જ્ઞાન રૂચિ આવે તેજ
મજ્જેમ અને સ્વપરહિતકારી બને.

આ પદ્ધતિએ તૈયાર થઈને શાસ-
નના હરેક કાર્યમાં નિષ્ણાત બનેલા
સાધુ, સાધ્વી, આવક, શાવિકાઓજ
શાસનને ટકાવી શકશે અને સુંદર પર-
ંમા સરખો ઉત્તમ પ્રવાહ
શે.

તની આસ્તિકતાને ઉડાડનાર,
ત્યેનું બહુમાન ઘટાડનાર
તને મેળવવા વર્ષોના વર્ષો
તાં પરિણામ શું આવે છે,

દિ કાર્યમાં શુચિવાઈને આ બધું
હી જણું. કેવળ પૈસા, બંગલા કુટું-
ભિનેજ સંભારવા વધારવા ટકાવવા
તસ શત્રિ મધ્યા રહેલું એમાં
માત્રાનું કષ્ટાણુ નજ હોય.

વ્યાપારાદિ સંસારિક કાર્યમાં હુમિયા
પ્રકાઈ રહેલા પણ તત્ત્વજ્ઞાન મેળવવા
માટે હૃદયના નિર્ણય પૂર્વક રોજ હોદ
ત બની શકે તો એક કલાક પણ આપે
બને ધ્યાન પૂર્વક અભ્યાસ કરે તો
પાંચ નહિ તો બે ચાર વધુ વર્ષમાં પણ
માટલું અવસ્ય મેળવી શકે.

ઈ

૧૧ ભાવ-ઐપથ.

રોગાદિ પીડાથી યરીર વેરાયેલું
 હોય ત્યારે યાંત્રિ પામવા માટે વિચારવું
 હે યતન! તું યાચત છે, અનાદિ છે,
 અનંત કાળથી તું આ દુઃખમય સંસાર-
 માં રૂપા કરે છે જન્મવું, મોટા થવું,
 પિડ પોષવો, તાનમાનમાં લીન થવું.
 વિવેચામાં ચક્રવૃત્ત જનવું, માંદા પડવું.
 દુઃખી થવું, પરમ થવું, ઉવટ મરી
 જવું, આતુ આતુ તું જવે જવે કરતો
 આગ્યો છે આદિ તો કરી નર્મવાસમાં
 નવ નવ ખર્ચના અંધારી ગેપાલી દોડ-
 ટીમાં ક્રોધા ગાથે તેં માર્યા છે.

આબ્યો, આયુષ્ય પુરું કર્યું નવા ભવનું
 આયુષ્ય બાંધ્યું અને ચાલ્યા. સમયે
 સમયે છુવ સાત કર્મ બાંધે, આવતા
 ભવનું આયુષ્ય બાંધતી વખતે આઠ બાંધે,
 અગ્રાધા પુરી કરે, આયુષ્ય બાંધ્યા
 પ્રમાણે અન્ન ગતિમાં ચાલ્યો જાય. આ
 સંસારનો સનાતન ક્રમ, એમાં ફેરફાર
 કરવાની શક્તિ કોઈનામાં નથી. આત્માનો
 નાશ કદી નથી જે શરીરને તું માઈ
 માઈ કહે છે ને માને છે તે તાઈ નથી
 “ પાપટ પિજર નહિ તાઈ, જાતે ઉડી
 જલું પરબાઈ ” એ શરીરને આ જન્મ-
 માં આબ્યો ત્યાં તું લાબ્યો ન હતો,
 જવાનો ત્યાં જ્યાં જઈ શકવાનો નથી.
 યં આદ્યારાદિ જડે તેં એને

જાણીએને પદારથના પ્રજ્ઞાન કરી
 રીતેના સફળ થવા નથી પણ પુનઃરૂપ
 એ ઉપસાધમાં કરીશ્યા પ્રિયતી યાગ
 તે પણ આ યતીર નાચકંતજ છે
 એટલે એના રીતે દાનના પ્રજ્ઞા
 બતે તે નિપૂનજ થવાના છે.

એ જાતમાને જગમેલા જાગરોએ
 દાનનાની શક્તિ તમામમાં દેવ, તે
 માત્રી દયા પુણીથી કરે. જાણી દબ્ય-
 રોગની છત્રી કિમત નથી, અને એ દબ્ય-
 રોગના ઉપરોગ જાગરોગના નાથ મારે
 દબ્યમાં આવે એના જેવું તે જગતમાં
 હાર્ષ મુદર છેજ નહિ.

દબ્યરોગ સમયવાની શક્તિ મારામાં

એક દ્રષ્ટાંત માચી રીતે વિચારનાં ઢેડામાં
 વૈરાગ્ય આગ્યા સિવાય રહે નહિ, મુંઝ-
 વણ ઉભી નજ રહે અનુકુળતાની ઇચ્છા
 ઉડી જાય. પ્રતિકુળતાને સહવા માટે
 ખડા પગે હોશિયાર રહેવાય. મરણ
 મુજબ ખાતું ખીલું કોને ન ગમે? પણ
 એ મળી જવાથી શું? જે મુખ આવે
 છે તે પૂર્વના પુન્નનો ક્ષય કરવા આવે
 છે અને દુઃખ કે પીડા પૂર્વના પાપનો
 નાશ કરવા આવે છે. માટે સહ ક્યારે
 યવું? મુખ આવે ત્યારે કે દુઃખ આવે
 ત્યારે? પરમાત્માનું શાસન જેના ઢેડામાં
 વસ્તું હોય તેને મુખમાં ગજરામણ હોય
 અને દુઃખમાં જામૃતિ હોય જ્યારે પુદ્-

છે? એકાદ નાનકડો અંગારો ભૂલથી
 પગે અંપાઈ જતાં શું થાય છે? વધારે
 ગરમ થયેલું પાણી પણ શરીરને અડી
 જાય તો ત્રાસ થાય. અરે ઠંડીને દાઝી
 ગયેલાં ભેંઈએ તો પણ ત્રાસ થાય, તો
 આ દશામાં ઊભા કઈ રીતિયે રહેવાય? કહેા
 કે એકજ પરમાત્માના શાસનના અનુપમ
 બળવડેજ. શરીર એ હું નહિ. હું જુડો અને
 શરીર જુડું. શરીરનું તે મારું નહિ અને
 મારું તે શરીરનું નહિ. એ જાવના
 જેનામાં રામે રામે પ્રગટી મર્ધ હોય
 એજ વીર આત્મા આવા પ્રસંગે સ્થિરતા
 અને ધીરતા રાખી શકે છે. આવા
 પ્રસંગે જોજો આત્માને મળે તે શાંતિ.

[illegible]

1. 2019年12月31日，公司资产总额为1,000,000,000.00元，负债总额为500,000,000.00元，所有者权益总额为500,000,000.00元。

1. The first two lines of the poem are:

 "The first two lines of the poem are:

 "The first two lines of the poem are:

 "The first two lines of the poem are:

 "The first two lines of the poem are:

સોનાનો સમય માન્યો. કાયરપણું માત્ર
તાળી નાજ્યું.

આણું મુંઝર મરણ મહાભાગ્ય વિના
આવે કે? ભવોદ્ધિથી તારનાર શુર-
મહારાજ પાસે હોય, નિર્મામણા કરાવતા
હોય, આત્મા ભગ્નત દશામાં હોય, સ્વ
ખને પરની ધર્માર્થ બેઠેલછી કરીને
આત્મચિંતનમાં લીન રહેવાતું હોય એવા
વખને મરણ આવે 'તું' મહા-
ભાગ્ય બીજું કયું દે પરાધી પર
છતી ચલિએ હામા ૪ નહિ પણ
અપકારીને પણ મ કારી માનવા
નેટલી ઉચ્ચ મનોરથ, ના વસ્તુ આવે
... ..

જેવા દેવ મળ્યા અને મોક્ષ માર્ગને।
 સાચો રાહ જતાવનાર શ્રી હેમચંદ્ર
 મહારાજ જેવા શુર મળ્યા મારે હવે શું
 બાકી છે। મેગવવા લેશું સઘળું પામી
 રૂપો છું. મારે હું બીજી કરી માગણી
 કરતો નથી પરંતુ હે પ્રભો। તમારા
 વચન ઉપર પ્રેમ મને આ સંસારમાં રહું
 ત્યાંમુખી નિરંતર હજી. આનંદ નામ
 ઉત્તમ માગણી છે. હે ભગવાન મારે હુઃખ
 દાગી નાખો અને સુખ આપો હું બહુ
 બહુ દુઃખી થઈ ગયો. હવે થીન પડતું
 નથી હવતું આઠે લાગે છે. મારો ઇંદ
 છુટકારો કરો. આવી માગણી તો હીન
 માગણી કહેવાય પરમાત્માને સેવક પોત-

મહાન-

૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩

૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩

૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩

૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩
૧૩૮૪ સંવત ૧૩

મુદ્દાનું કાંઈ વિચારીએ.
કાંઈ નગરીમાં જિતવતુ રાજા. તે
નગરમાં જાતા નામે સાર્થવાહી રહે છે.
એ વેર જાણીય કોઈ સોના મહેલની
પુત્રી છે. તેની જરોજરીમાં કોઈ ઉભું રહી
છો તેમ નથી તેને પત્નો નામનો પુત્ર
છે. પુત્ર મોટો માથ છે પુત્રાવસ્થા પામે
છે. માતા હોયથી પુત્રનું લગ્ન કરે છે.
હિંચા કુળની, મુંદર, રૂપવંતી, શુભવંતી
જાણીય કન્યાઓ એકજ લગ્નને પરણાવે
છે પરણીને રોમંડુકેની પડે સુખો
લોખને છે. શુભમાં, સાધનીમાં ખાખી
નથી કોઈપણ કામચાલી ચિત્તા નથી
જિતવ કાંઈ કને છે અને કાંઈ માથમે
જાણ પડતી નથી નિરંતર

મહિનાનું અનશન કરીને સર્વારથ સિધ્ધ
વિમાનમાં તેજીય સાગરોપના આયુષથી
દેવપણે ઉપન્યા, ત્યાંથી ચપી મહાવિદેહમાં
ઉત્પન્ન થઇ, મુક્ત માં જશે. એવા મુનિ
-શ્વરોના શુશ્રુઝાન કરતા શબ્દ સફળ
ધામ આત્મા પવિત્ર યામ

હે આત્મન્તો આવા દ્રષ્ટાંતો વિચારી,
આર્તધ્યાનને આધુ' ઠાઠ. નિર્મળ ધર્મ-
ધ્યાનની ધારામાં તદ્દલીન બનીજા. એમાંજ
તું સાચું કમ્યાણ સાધી શકીશ. જગતની
સઘળી વસ્તુ કરતાં કિમતી શ્રીજિનેશ્વર
દેવનો ધર્મ મળ્યો છે. હવે તારે શી ચિંતા
છે? બવોભવ એ પ્રભુના ચરણ કમળની
સેવનાની માગણીનું ધ્યેય રાખજે, તો તું
સર્વત્ર શાંતિનેજ પામીશ.

શ્રી જૈન શાસન સદાકાળ જ્યવંતુ છે

નિદામાં વાપરવાનો દુરુપયોગ કરનાર
 પોતાના પગપર કુહાડો ધરનાર
 છે. અમૃત આપનારી વસ્તુ
 પેદા કરવું જો દિતકર
 ચિંતા સુધીને આત્માની
 લીન ગમવું, પરિણતિ કે
 પરમ કલ્યાણનો માર્ગ છે

તાવું ધોવું વગેરે આરંભનો ત્યાગ.

૮ ત્રણ ચોમાસાની ત્રણ અકાઈ, જે
નવપદ્ધતી ઓગ્રી પશુસણની અકાઈ
એ છ અકાઈઓમાં સીકોતરી ત્યાગ,
પ્રાણચર્મપાતન, આરંભાદિ ત્યાગ.

૯ મહીનામાં જે આઠમ જે ચૌદસ
એ પાંચ તિથિ કાંઈકને કાંઈક તપ
ઓછામાં ઓછું એકાસણ કરવું

૧૦ ગાવીસ અલક્ષ્યનો ત્યાગ.

૧૧ બત્રીસ અનંતકાચનો ત્યાગ.

૧૨ ચા, પાન, સીગારેટ, હોટલના
ખાણા પીણા, નાટક, સિનેમા

આવા અનેક નિયમો જીવનનું શિક્ષા રૂપ છે. આત્માનો સાચો ચલુગા સજવા માટે આ પ્રકારના સત નિયમો નિરંતર લેવા, પાળવા, ટકાવવા અં વધારવા હાયક છે. શુદ્ધ આચરણ દ્વારા આત્મ શુદ્ધિ મેળવી પરમ આનંદ મગ્ન બને.

અરિહતા મહારેવો,

જાવજીવં યુસાદુષો યુરેવો;

(જી-પત્તતં વતં,

ધ્યે સમભતં મએ મહિયં ૧

સર્વ-મંગલ-મંગલ્યં,

સર્વ-કલ્યાણ-કારણં;

પ્રધાનં સર્વં ધર્મણાં,

જેનં જપતિ શાસનં. ૨

ભને છે, પડીમાં દુરખમાં આવી કુદે છે.
 દુઃખ વખતે પોક મુકે છે, પારકાના ઘોડા
 ઘણા મુખની હાખ્યાં કરે છે. અનેક પ્રક-
 રના મર્મવચન જોશીને જીભના હૃદયને
 આઘાત પહોંચાડવા જેટલો નીચી હાડે
 પહોંચી જાય છે. પોતાના પાપના ઉદયે
 આવેલો દુઃખદ સ્થિતિનો વિચાર નહિ
 કરતાં જાજના અવશ્યેને જોવાની
 ટેવ પડી જાય તો આ જવ તો દુઃખી
 છેજ, અને પરબગ આથી વધારે દુઃખમય
 બનશે, એ નથી વિચારતાં એવા અસાની
 આત્માની દયા બહુજ દયા ખાવા
 જેવી ગણાય. સોનીએ કહે ॥

૯ જગતના જાતે રોડે ૯

કોઈ લોગવવા નથી આવવાનું. મતેજ
લોગવવા પડશે. અજ્ઞાનાવસ્થામાં ભોતી
નાખવું, આગળ પાછાગેનો વિચાર ન
કરવો. જોમાં બહુ નુકસાન થવાનું છે.
ભોક્ષનારને જો જ્ઞાન નથી હોતું કે આવું
શું કરી આવશે? વાતવાતમાં પારછી નિદા
અને મર્મના વચનો કાઢવાની જુરી
દેવવાળા શું સાર કાઢવાના હશે તે
પોતેજ વિચારે તો સારું. એકવાર ભોલેકું
અનેક વાર લોગવવું પડે છે “હોય
વિપાકે દશગણે એકવાર કરું કર્મ,
શત સદસ કોટી ગમેરે, તીજ ભાવના
નર્મરે, માળી જિનવાલી ધરે ચિત્ત”

અડધું પડધું અને પુત્રને “તારા કાથ
 વઢાણા હતા” એમ કહેનાર માતાના
 કાંડા કપાવાનો વખત આવ્યો એ વાતને
 વિચારનાર, સમજનાર, કેમ જેમ તેમ
 બોલી શકે? લોકમાં કહેવત છે કે શસ્ત્રના
 માર કરતાં પણ શબ્દનો માર જીવરો.
 શસ્ત્રના ધા રૂઝાવ પણ શબ્દના ધા
 રૂઝાવા બહુ મુશ્કેલ છે દાવાનજમાં
 ઠાઠેલા વૃક્ષો પણ ચોમાસાની ઋતુ આવ્યે
 નવપડવવ થાય પણ કુવચનથી દગ્ધ થયેલા
 પ્રાણીઓ લજંગી સુધી જાળ્યા કરે
 એવું નકામું નિવ કામ તારી લબધી
 આ મારે કરે છે કે જે જીવજાતી નિરોધક

નિદામાં વાપરવાનો દુરુપયોગ કરનાર
પોતાના પગપર કુકાડો મારનારા બને
છે. અમૃત આપનારી વસ્તુ પાસેથી ઝેર
પેદા કરવું જો દિલકર નથી પાશ્ર્વી
ચિંતા મુઠીને આત્માની ચિંતામાં રાજ
હીન બનવું, પરિણતિ સુધારવી જોઈ.
પરમ કલ્યાણનો માર્ગ છે.

૧૪ ગ્રાવકના રાખા

છવનને ઁંડરામાં લાવીને આવક-
પજાને શોભાવવા માટે નીચેના નિયમો
લેવા અને પાળવા લાયક છે.

૧ નિરંતરજિનકર્થન.

૨ વિધિપૂર્વક અષ્ટમકારી પૂજા.

૩ મહિનામાં અમુકદિવસ સ્નાત્ર પૂજા.

૪ દરરોજ બાધી નવકારવાલી ગણવી

૫ સવારે જોછામાં જોછી નવકારસી.

લાલાવરા ભાગ, બ સપ્તમ પાલન,

૧૨

- નાવું ધેણું વગેરે આરંભનો ત્યાગ.
- ૩ ત્રણ ચોમાસાની ત્રણ અઠાઈ, જે નવપદ્ધતી બોલી પશુસલ્કની અઠાઈ એ છ અઠાઈઓમાં લીધોતરી ત્યાગ, પ્રવૃત્ત્યર્થપાલન, આરંભાદિ ત્યાગ.
- ૬ મહીનામાં જે બાઠમ જે ચોદસ એ પાંચ તિથિ કાંઈકને કાંઈક તપ બોલામાં બોણું બેકાસલું કરવું
- ૧૦ બાવીસ અભિષેકનો ત્યાગ.
- ૧૧ બાવીસ અનંતકાયનો ત્યાગ.

આદિને ત્યાગ.

૧૩ દરમહીનાની વદી દશમીનું એકાસક્ષં.

૧૪ કાયમ કાયું પાણી પીવાને ત્યાગ,
ન બનેતો બાર કે દશ તિથિ.

૧૫ સચિત ત્યાગ કાયમ, બાર તિથિ
અગર દશ તિથિ.

૧૬ કાગળુ યુ-૧૫ થી કારતક યુ-૧૫
સુધી બાણ પાણે ત્યાગ.

૧૭ ચોમાસામાં સર્વથા સીંગોતરી ત્યાગ.

૧૮ રોજ સામાયિક કરવા.

૧૯ મહીનામાં અગર વરસમાં અમુક
પેાપધ કરવા.

પાદિતલોનો અભ્યાસ માટે રોજ
 રૂપિ કસાકે અગર કસાકે કાઢવો.
 ૧૧૨૦ ચેત્ર માસની ઝોળીના
 દેવસોમાં વિધિપૂર્વક નવપદ્મની
 આરાધના.

વર્ધમાન તપનો પાયોનાખવો.
 સંઘમની પ્રાપ્તિમાટે અમુક શીત્તેનો

ત્યાગ.

૪ હમીય જને વખત અથવા એક
 વખત પ્રતિક્રમણ ન જનેતો બાર
 તિથિ અથવા ૬૪ તિથિ-

૫ હમીયાં ચોદ નિયમ ધારણ.

[૧૦૨]

ઓ આધ્યાત્મિક!

૨૬ છતાયોગે ગુરુવંદન, વ્યાખ્યાન સવલ
ઠરવું.

૨૭ પ્રસાયર્થ માટે વિશેષ નિયમે,
યાવજ્ઞવ પ્રસાયર્થ અમુક વખત
પછી કાયમી પ્રસાયર્થ.

૨૮ દરવરસે અમુક તીર્થની યાત્રા.

૨૯ હંમેશા વેદસિ, મુકસિ, મંદિર
વગેરેના પચ્ચખાણ આથી ખાતં
પીતાં પણ મહીને લગભગ ૨૮
ઉપવાસનો લાભ માવ.

૩૦ દર વરસે સાત રોત્રમાં
અનુકંપા દાનમાં યથા શક્તિ
ખરચવી.

આવા અનેક નિયમો હજારની
 થોભા રૂપ છે. આત્માનો સાચો અણગાર
 સજવા માટે આ પ્રકારના
 નિરંતર સેવા, પાળવા, દ
 વધારવા લાયક છે. શુદ્ધ *
 આત્મ શુદ્ધિ મેળવી પર
 મમ્મ બને.

